

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: P. Š.

právně zastoupený Mgr. MUDr. Janou Kollrossovou, advokátkou se
sídlem v Plzni, nám. Republiky 28

proti

žalované: Česká správa sociálního zabezpečení, IČO: 00006963,
se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha,

v řízení o žalobě ze dne 22. 12. 2023 proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 10. 2023, č. j. X. o
invalidní důchod,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované České správy sociálního zabezpečení ze dne 24. 10. 2023, č. j. X. a jemu předcházející rozhodnutí ze dne 25. 7. 2023, č. j. X. se zrušují a věc se vrací k dalšímu řízení žalované.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci k rukám jeho právní zástupkyně Mgr. MUDr. Jany Kollrossové, advokátky, ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí 7 865 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadená rozhodnutí

1. Rozhodnutím ze dne 25. 7. 2023, č. j. X. správní orgán I. stupně zamítl žádost žalobce o invalidní důchod pro nesplnění podmínek podle § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen **zákon č. 155/1995 Sb.**) s odůvodněním, že podle lékařského posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Plzeň – město ze dne 18. 7. 2023 není žalobce invalidní, neboť jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 15 %.

2. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky, o nichž bylo rozhodnuto rozhodnutím žalované ze dne 24. 10. 2023, č. j. X., kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila výše uvedené rozhodnutí s tím, že se v případě žalobce podle posudku lékaře ČSSZ ze dne 12. 10. 2023 jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který omezuje fyzické schopnosti a má vliv na pokles pracovní schopnosti žalobce. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti bylo zdravotní postižení uvedené v kapitole XV. (funkční poruchy, postižení po úrazech, operacích), oddílu B (postižení končetin), položce 13a (funkční postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny, lehké postižení, lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání) přílohy k vyhlášce MPSV č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 10 – 15 %, přičemž lékař ČSSZ zvolil 15 % s tím, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti se ve smyslu § 3 a 4 vyhlášky o posuzování invalidity nemění. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je přetrvávající omezená funkce kotníku a bérce pravé dolní končetiny pro delší zátěž v důsledku motonehody v březnu 2022. Pracovní schopnost byla posuzována i k jiné než původní profesi.

II.

Žaloba

3. Včasnou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované. Předně namítal, že žalovaná i správní orgán I. stupně chybně posoudily jeho zdravotní stav, rozhodnutí jsou v přímém rozporu se zdravotními zprávami a zásadami pro posouzení invalidity a poklesu pracovní schopnosti. Posudky o invaliditě neobsahují základní náležitosti, jsou neúplné, nepřezkoumatelné a neobsahují žádné logické odůvodnění závěrů posudkových lékařů, je v nich pouze proveden opis diagnóz ze zdravotních zpráv. Žádný z posudkových lékařů nepovažoval za důležité zabývat se jednotlivými podmínkami pro stanovení míry poklesu pracovní schopnosti u jednotlivých postižení a funkčních dopadů jednotlivých diagnóz a pouze stanovil bez bližšího odůvodnění pokles pracovní schopnosti podle konkrétní jedné položky. Žádným způsobem není hodnoceno psychické postižení žalobce, jež snižuje jeho pracovní schopnost podstatně vyšším způsobem než diagnóza, jež je uváděna jako podstatný důvod pro snížení pracovní schopnosti žalobce, tedy omezení pohyblivosti kotníku. Zcela chybně nebyla navýšena stanovená míra poklesu pracovní schopnosti podle § 3 citované vyhlášky. V žádném posudku není zohledněno, že došlo k těžké funkční poruše pravého hlezenního kloubu, není zohledněno, že došlo k omezení hybnosti prstů na této končetině, že stále trvá otok na konci pravé končetiny, posudky nepřihlédly k tomu, že žalobce trpí dysestézií – poruchou cití a že se na paty postaví pouze neobratně bez zvednutí prstů a plosky směrem vzhůru a že tyto změny jsou zcela zjevně trvalé. Lékaři žádným způsobem nehodnotili chronickou bolest, jíž žalobce trpí, a jež se odráží i v jeho psychické pohodě a přispívá k udržování a rozvoji posttraumatické stresové poruchy. Posudky žádným způsobem nehodnotí žalobcovy flashbacky, jeho poruchy spánku, to, že se separuje, má strach z kolektivu a další příznaky uvedené v psychologické zprávě. Posuzující lékaři zcela podcenili dopad na pracovní schopnost žalobce pro nastalé skeletální změny, narušení pohyblivosti kloubů a končetin, chronickou bolest, nemožnost dlouhodobého stání, sezení a spod. Vůbec nehodnotili či podcenili psychické změny odpovídající posttraumatické

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

stresové poruše, jež je samostatným důvodem pro rozhodnutí o invalidním důchodu a je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Ani jeden z posudků se neřídil ust. položky 13, kapitoly XV., oddílu B přílohy vyhlášky, dle něhož je pro posouzení funkčního postižení po zlomeninách kostí dolní končetiny zásadní, k jakému došlo omezení rozsahu pohybu, svalové síly, funkce končetiny a celkové pohyblivosti a dopadu na celkovou výkonnost a schopnost vykonávat denní aktivity. Z hlediska pohybového aparátu žalobcovo postižení odpovídá položce 13c – těžké postižení Žádný z posudků se nevyjadřuje k tomu, z jakých důvodů nebylo použito ust. § 3 citované vyhlášky, stejně tak napadené rozhodnutí. Žalobce je přesvědčen, že příčinou jeho dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních postižení a pokles jeho pracovní schopnosti je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a je na místě tuto hranici zvýšit o 10procentních bodů. S ohledem na nulovou pracovní minulost a dosažené vzdělání má zdravotní stav žalobce takový vliv na jeho schopnost využívat dosaženého vzdělání, zkušeností a znalostí a schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti či na schopnost rekvalifikace, že pokles jeho pracovní schopnosti je větší než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a je tak na místě zvýšit rovněž horní hranici sazby dle § 3 odst. 2 předmětné vyhlášky. Zcela chybně či vůbec nebylo hodnoceno funkční postižení a jeho důsledky. Ani jedno rozhodnutí stejně tak jako posudky o invaliditě neobsahují řádné, logické a úplné odůvodnění rozhodnutí. Žalobce má za to, že míra poklesu jeho pracovní schopnosti je vyšší než 35 % a bylo tedy na místě přiznat invalidní důchod minimálně prvního stupně. Na základě uvedeného žalobce soudu navrhl, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc vrácena žalované k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

4. Žalovaná dne 8. 1. 2024 ve svém vyjádření k žalobě nejdříve shrnula závěry předcházejících správních řízení, které ji vedly k vydání žalobou napadeného rozhodnutí a navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen komise či PK MPSV), která je povolána k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti pojištěnce pro účely přezkumného řízení.

IV.

Posouzení věci soudem

5. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.).
6. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná. Ve věci bylo v souladu s § 51 a § 76 odst. 1 písm. b) s.ř.s. rozhodnuto bez jednání.

V.

Rozhodnutí soudu

7. Žaloba je důvodná.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

8. K námitce žalobce, že jeho zdravotní stav nebyl dostatečně posouzen a jeho pracovní schopnost nebyla správně hodnocena, není soud oprávněný se vyjadřovat, protože v této věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení.
9. V přezkumném řízení soudním jsou k posouzení zdravotního stavu a pracovní schopnosti osob i k zaujetí posudkových závěrů o invaliditě ze zákona povolány posudkové komise (§ 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení). V soudní praxi je důkaz posudkem posudkové komise chápán jako případ předepsaného důkazu (srov. rozsudek NSS č. j. 2 Ads 58/2003-75 ze dne 4. 12. 2003, č. 133/2004 Sb. NSS).
10. Soud hodnotí posudek jako každý jiný důkaz v rámci volného hodnocení důkazů [§ 77 odst. 2 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)]. Nejsou-li namítány jiné vady řízení, soud v řízení o žalobě proti rozhodnutí orgánů sociálního zabezpečení ve věci invalidity ověřuje pouze to, zda je posudek posudkové komise úplný a přesvědčivý (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 13/2003-54 ze dne 25. 9. 2003, č. 511/2005 Sb. NSS), případně – namítá-li to žalobce – zda byla příslušná posudková komise řádně obsazena (např. rozsudek NSS č. j. 6 Ads 11/2013-20 ze dne 15. 5. 2013). Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení správnosti a zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (např. rozsudek NSS č. j. 4 Ads 61/2010-63 ze dne 11. 11. 2010, č. 2240/2011 Sb. NSS). V tomto směru soud dále připomíná závěry učiněné NSS v rozsudku ze dne 24. 3. 2021, č. j. 10 Ads 290/2019–24 „*Úkolem posudkové komise MPSV, která se zabývá zdravotním stavem žadatele na popud soudu, je pouze hodnotit jeho zdravotní stav podle kritérií stanovených právními předpisy, nikoliv provádět primární klinická zjištění. To je úkolem ošetřujícího lékaře žadatele a lékařů odborných, u nichž se žadatel léčí. Přítomnost žadatele o důchod na jednání posudkové komise by byla nezbytná pouze v případě, pokud by zdravotní dokumentace o jeho zdravotním stavu byla neúplná, některé nálezy nejednoznačné či dokonce rozporné, případně pokud by bylo třeba došetřit některé skutečnosti a komise k tomu od něj potřebovala podrobnější informace, nebo existují-li rozpory mezi posudkovým hodnocením a podkladovými materiály.*“
11. Z těchto důvodů si soud vyžádal, aby Posudková komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR – pracoviště v Plzni vypracovala posudek, který byl vypracován po jednání konaném dne 6. 3. 2024 za účasti odborného lékaře z oboru ortopedie, jemuž žalobce nebyl přítomen. Z obsahu tohoto posudku soud mimo jiné zjistil, že rozhodujícím zdravotním postižením je stav po nehodě na skútru dne 8. 3. 2022 – kominutivní intraartikulárně zasahující fraktura vnitřního kotníku s četnými mezifragmenty pravé dolní končetiny, 2x KI dráty, abrupce apexu vnějšího kotníku s fragmenty vpravo, abrupce přední hrany tibie pravé dolní končetiny, nedislokovaná fraktura hlavičky druhého prstu pravé nohy, otevřená tržně zhmožděná rána 15 cm k fascii od zevního kotníku po Achilovu šlachu s kožním implantátem z pravého stehna, svalová hypotonie a hypotrofie bérce a kotníku pravé dolní končetiny, posttraumatická stresová porucha. Žalobce byl posuzován jako automechanik. PK MPSV byla v souladu s posudkovým hodnocením OSSZ Plzeň-město i posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že se u žalobce jedná o lehké postižení, lehké deformity bérce nebo stehna, lehké hypotrofie svalů, omezení funkce končetiny pro delší chůzi a stání. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 15 % podle kapitoly XV, odd. B, položky 13a přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. hodnocení na horní hranici taxace odpovídá objektivním lékařským nálezům. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 13 b, neboť se nejedná o středně těžké postižení funkce končetiny, značnou deformitu bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

denní aktivity vykonávány s obtížemi. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 13c, neboť se nejedná o těžké postižení, těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny. Vzhledem k dalšímu postižení zdravotního stavu (posttraumatická stresová porucha) se podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky zvyšuje tato hodnota o 10. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 25 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce s dlouhodobým stáním v nepříznivých klimatických podmínkách. Je schopen lehčí práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. Je vhodné zažádat o status Osoby zdravotně znevýhodněné. K datu vydání napadeného rozhodnutí nebyl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb.

12. Ve věci se dne 20. 5. 2024 konalo ústní jednání a soud následně na žádost žalobce požádal PK MPSV o doplnění vypracovaného posudku. Tento byl vypracován po jednání konaném dne 7. 8. 2024 za přítomnosti odborného lékaře z oboru ortopedie, jehož se žalobce zúčastnil. Z posudku vyplývá, že žalobce byl k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) uvedeného zákona, nešlo o invaliditu druhého nebo třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) uvedeného zákona. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %. Doba platnosti (lhůta KLP): 31. 8. 2027. Vznik: 18. 7. 2023 – jednání OSSZ. Jedná se o středně těžké až těžké postižení dynamiky pravého hlezna. PK MPSV nebyla v souladu s posudkovým hodnocením IPZS ani s posudkovým hodnocením námitkového řízení a konstatovala, že se u žalobce jedná o středně těžké postižení funkce končetiny, značná deformita bérce nebo stehna, svalové atrofie, značné omezení funkce končetiny, některé denní aktivity vykonávány s obtížemi. Míra poklesu pracovní schopnosti byla zhodnocena 35 % podle kapitoly XV, odd. B, položky 13b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Na horní hranici taxace hodnoceno i s ohledem na psychiatrické postižení. Nelze hodnotit dle stejné kapitoly, oddílu, položky 13c, neboť se nejedná o těžké postižení, těžké deformity, podstatné omezení funkce končetiny a celkové pohyblivosti, některé denní aktivity omezeny. Z doložených lékařských nálezů nelze prokázat u ostatních uvedených onemocnění takové závažné funkční postižení, aby byla splněna podmínka pro použití § 3 odstavce 1 vyhl. č. 359/2009 Sb., není ani důvod pro použití § 4 odstavce 1 citované vyhlášky. Celková ztráta míry poklesu pracovní schopnosti činí 35 %. Pro svůj dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav není žalobce schopen práce fyzicky těžké s manipulací s těžkými břemeny, práce ve vynucené poloze, v nepříznivých klimatických podmínkách, s dlouhodobým stáním. Schopen lehčí práce s možností změny polohy sed, stoj, v příznivém klimatu. Schopen práce s dodržením výše uvedených obecných pracovních kontraindikací. K datu vydání napadeného rozhodnutí byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu prvního stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Datum vzniku dnem jednání na IPZS 18. 7. 2023, stanovena platnost do 31. 8. 2027, zdravotní stav byl posouzen k datu vydání napadeného rozhodnutí.
13. Žalobce ve svém vyjádření ze dne 27. 8. 2024 k doplněnému posudku uvedl, že tento prokazuje, že jeho žaloba byla oprávněná a požádal o přiznání náhrady nákladů řízení za právní zastoupení v celkové výši 24 684 Kč, jež konkrétně specifikoval.
14. Podle § 39 odst. 1, 2 a 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění platí, že pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, a jestliže poklesla o nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně. Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

15. Podle § 3 odst. 1 vyhlášky č. 359/2009 Sb., o posuzování invalidity v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10procentních bodů. V této věci podmínky pro zvýšení míry poklesu pracovní schopnosti nebyly PK MPSV shledány.
16. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalované, jímž byly zamítnuty jeho námitky proti rozhodnutí ČSSZ ze dne 25. 7. 2023, č. j. R-25.7.2023-4210/040 531 4239 a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Uvedeným rozhodnutím byla zamítnuta žádost žalobce o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek podle § 38 písm. zákona č. 155/1995 Sb. s odůvodněním, že není invalidní podle § 39 odst. 1 zdp, neboť dle vypracovaného posudku jeho pracovní schopnost poklesla z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pouze o 15 %. Žalobou napadeným rozhodnutím byly námitky žalobce proti uvedenému rozhodnutí zamítnuty a rozhodnutí správního orgánu prvního stupně bylo potvrzeno. Po doručení shora uvedeného posudku PK MPSV ze dne 7. 8. 2024, jímž došlo k doplnění jejího posudku ze dne 28. 3. 2024, má soud za prokázané, že žalobce byl invalidní pro invaliditu prvního stupně od 18. 7. 2023. Z uvedeného vyplývá, že žaloba byla podána důvodně a soud proto, aniž ve věci nařídil další jednání, žalobě v plném rozsahu vyhověl a napadené rozhodnutí a jemu předcházející rozhodnutí rozsudkem zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (výrok I. rozsudku) pro vady řízení dle § 78 odst. 1, 4 s.ř.s. spočívající v nedostatečném posudkovém zhodnocení zdravotního stavu žalobce, neboť žalovaná si neopatřila ve správním řízení takové důkazy, které by prokázaly skutečný stav věci, jelikož dle citovaného posudku PK MPSV zdravotní stav žalobce odpovídal prvnímu stupni invalidity ode dne 18. 7. 2023, když míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila nejméně 35 %, nedosahovala však více než 49 %.
17. Po právní moci tohoto rozsudku bude žalovaná vycházet ze zjištění, že žalobce je dle shora uvedeného posudku PK MPSV invalidní pro invaliditu prvního stupně, a to od 18. 7.2023, o čemž vydá rozhodnutí, jež bude mimo jiné obsahovat i datum vzniku a změny invalidity. Vydáním nového rozhodnutí bude realizován i tento rozsudek, když rozhodnutí o přiznání invalidity od uvedeného data by byla vydala žalovaná v případě zjištění již na základě posouzení zdravotního stavu žalobce v rámci řízení správního orgánu prvního stupně či v řízení o námitkách. Právním názorem soudu je žalovaná vázána, jak vyplývá z § 78 odst. 5 s.ř.s.

VI.

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.

Náklady řízení

18. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 1 s. ř. s. věta první, podle něhož má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Úspěšnému žalobci vzniklo právo na náhradu nákladů řízení v celkové výši 7 865 Kč, které sestávají z nákladů za právní zastoupení za úkony právní služby sestávající z přípravy a převzetí věci, sepisu žaloby, účasti při jednání dne 20. 5. 2024, sepis vyjádření ze dne 27. 8. 2024 k předloženému posudku, dotazů na znalce, celkem za 5 úkonů právní služby po 1 000 Kč dle § 9 odst. 2 a § 7 bod 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., 5 režijních paušálů po 300 Kč dle § 13 uvedené vyhlášky a částky 1 365 Kč představující 21 % DPH z uvedených částek, tj. z částky v celkové výši 6 500 Kč. Ke splnění povinnosti uhradit náhradu nákladů řízení byla žalované stanovena lhůta 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí (**výrok II.**).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni (§ 12 odst. 1, § 102, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 8. 11. 2024

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje H. K.